

اغتنام فرصت نزد سهراب سپهری و ایلیا ابوماضی (با تکیه بر قصیده فلسفه الحیاء، المساء و ابتسم)

حسین یاسری*

دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان، رشت، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۴/۲۳)

چکیده

سهراب سپهری و ایلیا ابوماضی دو تن از شاعران معاصر ایران و لبنان هستند. این دو در فاصله زمانی تقریبی سی سال می‌زیستند. به سبب هم‌عصری و نیز اندیشه‌های مشترکی که بین آن دو به چشم می‌خورد، بر اساس مکتب تطبیقی آمریکا، موضوع این پژوهش قرار گرفته‌اند. این پژوهش بر آن است که تا مقوله «اغتنام فرصت» را در سروده‌های سهراب سپهری و ایلیا ابوماضی بررسی و مقایسه نماید و نشان دهد که هر یک چگونه و از چه زاویه دیدی به این موضوع پرداخته‌اند. در این نوشتار، ضمن برشمردن تعریف و تبیین اغتنام فرصت و فلسفه وجودی آن، نتایج و پیامدهای بهره‌گیری از آن نیز بررسی شده‌است. همچنین، تبیین شده که انسان‌ها در مواجهه با مقوله اغتنام فرصت و به تبع آن، «خوشباشی» چگونه برخورد می‌نمایند. سرانجام، باید متذکر شد که دیدگاه سهراب سپهری و ایلیا ابوماضی در عین شباهت‌ها، افتراق‌هایی نیز دارد؛ از جمله اینکه رویکرد سهراب، عرفانی و درونی، نحوه بیانش فاقد جنبه امری و دستوری است. حال آنکه ایلیا ابوماضی رویکردی اجتماعی دارد و نحوه بیانش خطابی و امری است.

کلیدواژه‌ها: اغتنام فرصت، خوشباشی، سهراب سپهری، ایلیا ابوماضی.

---

* E-mail: Hossein.yasari30@gmail.com